

М. 396. Съ обзърнахъ да го видамъ, Що ми мило бѣше! *М. 416.* Момчето бѣше на пазаръ, Съ момчиня каменъ фарляше. *М. 300.* До три ма момци лажеха: Първото бѣше терзийче—Второто беше бакалче—Третьото беше златарче. *Пс. 28—30, 454.* Наимва се ази сиракъ. Та раскопа до два гроба.—Едната беше невеста, Другата беше девойка. *В. 22.* Ой ва' вази, Недини братя, На ви двѣстѣ сложете ж, Да ж видя бѣла ли ж както бѣше. *Д. 50, 60—64.* Ази бѣх мѣничка, байне. *Д. 25, 66.* Той ѝ бѣше роднина. Той викаше на майка ѝ дѣлю Стойке, защото тя бѣ сестра на майка му. *Пс. 28—30, 456.* Ейти Склафе, силни Склафе! Не штѣ позна мили брата, Че бех азе оште малка, На штѣ позна прво либе, Че бе в гора дрводелец. *Пс. 11—12, 149.* Ние быме единъ заманъ Сосъ татко ти побратими,—прѣатели. *В. 137—138.* Харно си бе на турската вера. Турската вера големи рахатъ, Каурската вера големи заметъ. *В. 324.* Кога беме со пштира, Ние беме седмдесетъ,—се дружина. *В. 309.* Кога излезохме прѣдъ селото, то бѣхмече вече десетъ—дванайсетъ души, всякой единъ съ пищовъ и пушка. *Л. Д. 75 р. 144.* И га быме луди млади Луди млади араміе—Та ходиме низъ гората. *В. 21.* „Благатка, Боже, благатка На тогосъ мажя жепѣтѣ: Какъ не бѣ, Боже, на меня“. *Ч. 265.* Стоянъ би уменъ, разуменъ, Стоянъ си зеде тамбура, И зеде овенъ найаренъ. *М. 263.* По лѣбо бы малокъ армасъ, По армасу тежка свадба. И га быше во недѣлата—На свадбата, Де дойдоха и юзеха га. *В. 13.* Вчера минѣ тою армасникъ. Съ деветъ товари железѣ Тешки му бихатъ! товарице Пропаднала е гемѣтата. *ib. 288.* Видѣ нѣшто и стана на ништо (*Es war Etwas und wird nichts*). *Рш. 83.* Слѣдъ недѣля биде огненный бой при Прага (*Acht Tage drauf war das heisse Treffen bei Prag*). *Р. 83.* Обе-те сѣ омажиха, С омажиха въ една куки, И бидоха две ѣтарви—за два брата. *М. 406.* Тримѣ млади какъ уть вода излегоха, Двамѣта бидоха силни како камепъ, Едино биде силунъ како пажетина. *Д. 8, 10, 170—172.* Циганити бидохъ освободени отъ робството. *Л. Д. 69 р. 70.* То быде въ 1851 л. *ib. 73 р. 209.* Това като църъче и быде невидима. *Х. I, 53.* Особая форма пр. несоверш. Вѣдѣхъ Ако не бѣдѣше така, роса не бы падала никога. *Л. Д. 71 р. 97.* Прошедшее совершенное (*perfectum*) Вилъ (билѣ билѣ) сѣмъ, а былъ,—а,—о: Чера самъ на село былъ. *В. 79.* Бре чуйте малко големо Радинка е была на ѳойска, Мома отидо мома си дойдо. *В. 17.* Чера самъ была на градо, На градо телалъ личеше. *ib. 81.* Бѣла на хорото, а гайдата не видѣла. *Кл. 8.* Снощи на армасъ си биле, Сега отъ армасъ си идатъ. *М. 383.* Не ми были ветерушки, Лю са были до три Юды. *В. 2.* Чунке Димо не е тука, Чивтъ пиштолъ тука были. *ib. 142.* Кито керко,